

Drewno energetyczne pod lupą – zagrożenia czy nowe możliwości dla branży odnawialnych źródeł energii?

Na pytanie postawione w tytule odpowiadają eksperci i przedstawiciele administratora systemu certyfikacji biomasy stałej na cele energetyczne – Krajowego Spisu Uwierzytelnionej Biomasy, obecnie również członkowie stali Komisji Drzewnej przy GDLP, a zarazem założyciele firmy audytorskiej BIOCONTROL Sp. z o.o., którzy brali udział w konsultacjach prowadzonych m.in. przez Urząd Regulacji Energetyki przy tworzeniu Krajowego Systemu Uwierzytelniania Biomasy, przez Ministerstwo Gospodarki przy tworzeniu zapisów ustawy o OZE, przez Komisję Sejmową ds. Energii i Skarbu przy tworzeniu nowelizacji ustawy o OZE. Starają się czynnie uczestniczyć w inicjatywach i konsultacjach odbywających się zarówno przy Ministerstwie Energii, jak i Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w zakresie przygotowania rozwiązań legislacyjnych dotyczących obszaru energetyki odnawialnej.

Adam Sarnaszek
prezes zarządu,
BIOCONTROL Sp. z o.o.

Agnieszka Kędziora-Urbanowicz
menedżer ds. rozwoju,
BIOCONTROL Sp. z o.o.

Zgodnie z nowelizacją ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw uchwalona przez Sejm 22 czerwca 2016 roku definicja drewna energetycznego, zawarta w art. 1. pkt 2 lit. d tejże ustawy, stanowi, że drewno energetyczne to „surowiec drzewny, który ze względu na cechy jakościowo-wymiarowe i fizykochemiczne posiada obniżoną wartość techniczną użytkową, uniemożliwiając jego przemysłowe wykorzystanie”.

Drewno energetyczne dla energetyki

Zgodnie z intencją autorów ustawy o OZE określony w niej nowy system wsparcia z założenia ma promować przede wszystkim technologie zapewniające stabilną produkcję energii, a tym samym ma otwierać drogę do wzrostu produkcji energii z wykorzystaniem biomasy, natomiast wprowadzenie nowej definicji drewna energetycznego zastępuje stosowane wcześniej pojęcie

drewna pełnowartościowego, które zdaniem autorów ostatniej nowelizacji ustawy o OZE nie było dość precyzyjne. Obowiązująca do końca 2016 roku definicja drewna pełnowartościowego, wprowadzona do ustawy o OZE w 2012 roku, opierała się przede wszystkim na grupach handlowych. Te grupy handlowe drewna określane są wyłącznie na podstawie cech jakościowo-wymiarowych. Wówczas do drewna pełnowartościowego zaliczone zostało np. drewno oznaczone symbolami S2AC oraz S2AP, a więc drewno stosowe energetyczne przemysłowe oraz drewno stosowe ogólnego przeznaczenia. Stąd ostatnia nowelizacja ustawy o OZE rozszerza definicję o drewno energetyczne, które będzie można zastosować w energetyce. Ze względu na gorszą jakość i tak nie nadawałoby się ono do wykorzystania w innych sektorach przemysłu.

Wpisane do nowelizacji ustawy o OZE regulacje zmierzające do zwiększenia wykorzystania biomasy w postaci drewna energetycznego przez energetykę budzą jednak zastrzeżenia sektorów przemysłu, które w swojej działalności wykorzystują podobny surowiec. Wprowadzenie definicji drewna energetycznego co do zasady ma umożliwić wykorzystanie w energetyce drewna, które ze względu na gorszą jakość i tak nie nadawałoby się do wykorzystania w innych sektorach przemysłu. Jednak należy zwrócić uwagę, że przy jednakowej podaży drewna i jednocześnie wzroście zapotrzebowania na skutek zamówień od energetyki ceny drewna gorszej jakości mogą wzrosnąć, a to może przełożyć się na problemy firm wykorzystujących takie drewno jako swój główny surowiec. Z drugiej strony przedstawiciele Lasów Państwowych zapewniają, że drewna gorszej jakości na rynku i tak jest za dużo, a nowa definicja pozwoli na zagospodarowanie niewykorzystanych nadwyżek na cele energetyczne.

Rozporządzenie wykonawcze do art. 119a, czyli drewno energetyczne

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 119a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365 oraz z 2016 r. poz. 925 i 1579), zgodnie z którym „minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem

właściwym do spraw gospodarki określili w drodze rozporządzenia szczególne cechy jakościowo-wymiarowe i fizykochemiczne drewna energetycznego, biorąc pod uwagę konieczność optymalnego wykorzystania surowca drzewnego na potrzeby przemysłowe oraz energetyczne”.

Powyższy zapis został wprowadzony ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 925), która w przepisach dostosowujących (art. 12) wskazała obowiązek wydania po raz pierwszy ww. rozporządzenia, które minister środowiska powinien zrealizować do dnia 30 listopada 2016 roku. Jak wiemy, do chwili obecnej w systemie prawnym pojęcie drewna energetycznego nie było zdefiniowane. Należy podkreślić, że co do zasady nowy asortyment o nazwie „drewno energetyczne” stanowi nieprzydatny przemysłowo surowiec drzewny. Rozporządzenie wykonawcze jest o tyle istotne dla gospodarki leśnej oraz energetyki odnawialnej, że jego międzyresortowy charakter, który

masa, która nie uznaje za biomasę odpadów drewna, elementów drewnianych po rozbiórce obiektów wielkogabarytowych oraz małej architektury, a także elementów wyposażenia wnętrz wycofanych z eksploatacji wskutek zużycia fizycznego, które mogą być pokryte impregnatami lub powłokami ochronnymi, zanieczyszczone chemicznie oraz mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekanie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki. Paliwo to może zawierać zanieczyszczenia fizyczne w postaci pozostałości tworzyw sztucznych oraz pozostałości metalowe, np. gwoździe, śruby, okucia meblowe.

Zgodnie z opinią Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych (PTEZ) kwalifikowanie „wtórnego surowca drzewnego zawierającego tkankę drzewną lub tkankę drzewną poddaną uprzednio obróbce fizycznej lub chemicznej, a w szczególności wymienionych w projekcie rozporządzenia:

Lasy powinny zapewniać jedynie drewno opałowe przeznaczone dla indywidualnych odbiorców lokalnych, co ma olbrzymie znaczenie społeczne. Pozostawione do naturalnego rozkładu drewno nie tylko magazynuje duże ilości węgla, lecz także wzbogaca glebę w substancje mineralne i próchnicę, co ma niewymierne znaczenie dla funkcjonowania lasów.

polega na jego współtworzeniu przez ministra właściwego do spraw środowiska (gdzie podległe mu służby to przyrodnicy specjalizujący się w utrzymaniu żywej materii lasów) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw energii oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki (gdzie podległe im służby to instytuty specjalizujące się w technologii drewna), powinien zagwarantować równowagę pomiędzy przemysłem drzewnym i energetyką zawodową w Polsce.

Zgodność z definicją biomasy na cele energetyczne, czyli biomasy „koszerniej”

Projektowana definicja drewna energetycznego powinna przede wszystkim być zgodna w zakresie definicji bio-

elementów drewnianych po rozbiórce obiektów wielkogabarytowych oraz małej architektury oraz elementów wyposażenia wnętrz wycofanych z eksploatacji wskutek zużycia fizycznego lub moralnego” jako drewno energetyczne, a tym samym jako biomasa na cele energetyczne, stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami w zakresie definiowania biomasy na cele energetyczne oraz wymaganiami jakościowymi, zwłaszcza z:

– Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 22.04.2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. z 2011 r. nr 95, poz. 558, wraz z późn. zmianami), w którym biomasa została określona jako „produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa spalane w celu

odzyskania zawartej w nich energii oraz następujące odpady: §2 pkt lit. e – drewna, z wyjątkiem odpadów drewna, które mogą zawierać związki fluorowcoorganiczne lub metale ciężkie, jako wynik obróbki środkami do konserwacji drewna lub powlekania, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzące z budownictwa i odpady z rozbiórki”;

– Ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 poz. 925 wraz z późn. zmianami), w której biomasa jest określona jako „stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r., ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, wraz z późn. zmianami) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów”;

– Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w której biomasa oznacza „ulegającą biodegradacji część produktów i odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych z nimi działoł przemysłu, w tym rybołówstwa i akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich”.

Dodatkowo wytwórca energii elektrycznej z OZE wnioskujący o wydanie świadectwa pochodzenia lub składa-

jący deklarację udziału w aukcji OZE zobowiązany jest do złożenia oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, że spalana biomasa nie jest (lub nie będzie) zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej. Zatem brak ograniczeń dla drewna poddanego obróbce fizycznej lub chemicznej może doprowadzić do emisji substancji szkodliwych powstających w trakcie spalania takich produktów.

Biomasa jako paliwo zeroemisyjne względem CO₂ a magazyn węgl organicznego

Rozporządzenie ogranicza drewno energetyczne do drewna pozyskanego w lasach, zaliczając do niego m.in. „drewno, które zostało poddane długotrwałemu składowaniu w ramach zagospodarowania terenów objętych

surowca drzewnego zawierającego tkankę drzewną lub tkankę drzewną poddaną uprzednio obróbce fizycznej lub chemicznej” jest sprzeczne z założeniami odnoszącymi się do zeroemisyności względem CO₂.

Mając na uwadze opinię środowiska naukowego, a dokładnie Pracowni Biologii Lasu Uniwersytetu Wrocławskiego, w projektowanym rozporządzeniu wszelkie drewno, które nie nadaje się do przerobu przemysłowego (z uwzględnieniem parametrów jakościowo-wymiarowych i fizykochemicznych), traktuje się jako drewno na cele energetyczne. Jednocześnie prawie całkowicie pomija się wartość biologiczną martwych i rozkładających się drzew. Projekt uwzględnia ją jedynie w § 3 (pozyskiwanie drewna energetycznego, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, nie może prowadzić do zmniejszenia ilości drewna pozostawianego w lasach do

Ministerstwo Środowiska w uzasadnieniu rozporządzenia tłumaczy, że wykorzystanie drewna do celów energetycznych pomoże Polsce wypełnić cele w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, jednak czas pokaże, czy zgodnie z założeniami osiągniemy równowagę pomiędzy przemysłem drzewnym i energetyką zawodową w Polsce.

wielkopowierzchniowymi szkodami lasów od czynników biotycznych i abiotycznych, które może być połączone z magazynowaniem węgla organicznego, mającym na celu przeciwdziałanie skutkom”.

Czystość czy koszerność biomasy na cele energetyczne ma podstawowe znaczenie w zakwalifikowaniu biomasy jako zeroemisyjnej względem CO₂. Przedsiębiorstwa energetyczne w Polsce są zobowiązane do przedstawienia dowodów podczas procesu weryfikacji rocznej emisji CO₂, że spalana w instalacjach biomasa nie jest zanieczyszczona innymi materiałami ani paliwami kopalnymi. W celu wykazania koszerności spalanego paliwa w postaci biomasy konieczne jest badanie biodegradowalności biomasy, co skutkuje uznaniem, że biomasa jest zeroemisyjna względem CO₂. Biorąc pod uwagę powyższe, kwalifikowanie jako drewno energetyczne, a tym samym jako biomasa na cele energetyczne, „wtórnego

naturalnego rozkładu w celu kształtowania właściwej różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych), ale ograniczenia te dotyczą głównie drewna o drobnych rozmiarach i resztek pozębnych. Natomiast martwe drzewa, np. „zdeprecjonowane biodegradacyjne” (§ 2. p. 1.1.f) czy poddane „długotrwałemu składowaniu” (§2 p.1.1 c, patrz niżej), mogłyby być przeznaczane na cele energetyczne bez ograniczeń.

Jeśli celem jest „przechowywanie w tym drewnie węgla organicznego skutkujące zapobieganiem uwalniania się dwutlenku węgla do atmosfery ziemskiej”, to drewno to nie powinno zostać spalane. W efekcie spalania zmagazynowany w drewnie węgiel zostanie zamieniony w CO₂ i gwałtownie uwolniony do atmosfery, a w rezultacie ilość CO₂ w atmosferze wzrośnie. Lasy powinny zapewniać jedynie drewno opałowe przeznaczone dla indywidualnych odbiorców lokalnych, co ma olbrzymie znaczenie społeczne. Pozostawione do

naturalnego rozkładu drewno nie tylko magazynuje duże ilości węgla, lecz także wzbogaca glebę w substancje mineralne i próchnicę, co ma niewymierne znaczenie dla funkcjonowania lasów.

Co z pozostałościami z przemysłu powstającymi w zakładach przerobu drewna?

Projektowane rozporządzenie wykonawcze ogranicza dostępność drewna energetycznego w zakresie biomasy pochodzącej z najbardziej oczywistego i tradycyjnego źródła, jakim są pozostałości poprodukcyjne z zakładów przemysłu drzewnego, a więc pozostałości powstające w zakładach przerobu drewna w postaci trocin, wiórów, zrębków, zrżynów, szczap lub pochodzące z przetworzenia tych postaci, w tym przetworzenia do postaci brykietów i peletów. Wracając do zapisów w ustawie o odnawialnych źródłach energii, biomasą wykorzystywaną do produkcji energii są substancje pochodzenia roślinnego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produkcji leśnej oraz odpady i pozostałości z przemysłu przetwarzającego ich produkty. Wynika to również z uzasadnienia przedmiotowego tejże ustawy, która zakłada szerokie wykorzystanie bazy surowcowej biomasy dla energetyki zawodowej.

Według opinii m.in. Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych (PTEZ) niewpisanie w definicję drewna energetycznego pozostałości powstałych z przetwarzania drewna pełnowartościowego może skutkować wykluczeniem znacznej ilości biomasy pochodzenia leśnego na cele energetyczne z krajowej bazy surowców wykorzystywanych obecnie w zakładach energetycznych oraz pojawieniem się znacznych utrudnień w zagospodarowaniu przez zakłady odpadów z produkcji drzewnej (kod odpadów 03 01). Ponadto należy wspomnieć, że projektowana definicja wyklucza również wykorzystanie odpowiednika dotychczasowego drewna o cechach spełniających wymagania jakościowe określone w normach dla drewna klasy jakości S4, co może wpłynąć na zmniejszoną dostępność zasobów biomasy.

Biomasa z plantacji energetycznych, plantacji krzewów owocowych i sadów nie będzie biomasą Agro?

W projektowanym rozporządzeniu jako drewno energetyczne zaliczono materiał pozyskany z „użytkowania:

sadów, plantacji krzewów owocowych, plantacji energetycznych oraz upraw rolnych”, podczas gdy w zakresie koncesji udzielonej przez Urząd Regulacji Energetyki na produkcję energii OZE, jak i wniosków o wydanie świadectwa pochodzenia, biomasa wymieniona powyżej zaliczana jest do biomasy pochodzenia nieleśnego, tzw. Agro, spełniającej wymagania dotyczące udziału tej biomasy w ogólnej masie spalanej biomasy (art. 44. pkt 3. ust. 7. Ustawy o OZE). Ponadto w § 4. projektowanego rozporządzenia wskazano, że „surowiec drzewny, o którym mowa w § 1 pkt 2, stanowi drewno energetyczne, jeżeli w rozumieniu odrębnych przepisów nie stanowi biomasy Agro”.

Wydaje się to o tyle trudne, że brakuje zapisu prawnego, który wprost definiowałby biomasę Agro. Taka sytuacja mogłaby spowodować uszczuplenie bazy surowcowej biomasy Agro w Polsce, która to mogłaby w myśl aktualnych przepisów prawnych stanowić tzw. „biomasę lokalną”, do której spalania zobowiązane są jednostki wytwórcze OZE z biomasy (art. 61). Dodatkowo warto zaznaczyć, że przyjęcie rozważania wskazanego przez projektodawcę jest sprzeczne z dotychczasowym stanowiskiem prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 października 2011 r. w zakresie kwalifikacji biomasy na cele energetyczne, katalogiem surowców uznawanych za biomasę pochodzenia nieleśnego oraz katalogiem surowców uznawanych za biomasę pochodzenia nieleśnego.

Deprecjacja drewna a długotrwałe magazynowanie po wyrębie

W rozporządzeniu jest ponadto mowa m.in. o „innych surowcach drzewnych nadających się na cele energetyczne”, a chodzi dokładnie o „drewno zdeformowane pod względem kształtu, nadmiernie przesycone substancjami żywicznymi, zdeprecjonowane biodegradacyjnie lub abiotycznie w fazie wzrostu drzew, a także na skutek długotrwałego przelegiwania po pozyskaniu w lesie lub na składnicach drewna”. Zgodnie z opinią Polskiej Izby Gospodarczej Przemysłu Drzewnego uznanie za drewno energetyczne drewna o tych cechach jest niedopuszczalne. Co więcej, ogromnym marnotrawstwem ekonomicznym i ekologicznym jest przeznaczenie na cele energetyczne jakiegokolwiek rodzaju włókna drzewnego, które może być wykorzystywane jako su-

rowiec do dalszego przerobu w przemyśle. Zgodnie z opinią środowiska naukowego, a dokładnie przedstawicieli Pracowni Biologii Lasu Uniwersytetu Wrocławskiego, w świetle obecnego stanu wiedzy racjonalnym działaniem jest pozostawianie drewna in situ, zamiast podjęcia kroków mających na celu usuwanie uszkodzonych, martwych drzew, sztuczne odnowienia. Badania prowadzone w wielu częściach świata, w tym w Polsce, wskazują, że nowe pokolenie drzew, które pojawia się w takich miejscach, jest znacznie bardziej zróżnicowane biologicznie niż na obszarach poddanych interwencji człowieka. Przedstawiciele organizacji WWF również nie widzą uzasadnienia, by jako drewno energetyczne traktować drewno, które jest „poddawane długotrwałemu składowaniu w ramach zagospodarowywania terenów objętych wielkopowierzchniowymi szkodami lasów od czynników biotycznych i abiotycznych, które może być połączone z magazynowaniem węgla organicznego mającego na celu przeciwdziałanie skutkom zwiększania się stężenia dwutlenku węgla w atmosferze ziemskiej”.

Jeżeli takie drewno nie zostało uprzątnięte z terenów o wielkopowierzchniowych szkodach lasu, to jego wywóz stanowi potencjalne zagrożenie dla siedlisk oraz gatunków chronionych przez dyrektywy siedliskową i ptasią. O tym wspomina również „Instrukcja ochrony lasu”, stanowiąca załącznik do Zarządzenia nr 57 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 22 listopada 2011 r. Według WWF nie ma również uzasadnienia do traktowania jako drewno energetyczne drewna, które jest „zdeformowane pod względem kształtu, nadmiernie przesycone substancjami żywicznymi, zdeprecjonowane biodegradacyjnie lub abiotycznie w fazie wzrostu drzew, a także na skutek długotrwałego przelegiwania po pozyskaniu w lesie lub na składnicach drewna”. O takim przypadku mówi również wspomniana już „Instrukcja ochrony lasu”, stanowiąca załącznik do Zarządzenia nr 57 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych. Warto także wspomnieć o opinii przedstawicieli Greenpeace Fundacja Dzika Polska, którzy twierdzą, że „drewno poddawane długotrwałemu składowaniu” to kategoria, w której żadnej roli nie będą odgrywały cechy jakościowo-wymiarowe, a jedynym wyznacznikiem będzie wspomniane „długotrwałe składowanie” i „zmiany fizykochemiczne”, takie drewno

no ma bardzo dużą wartość przyrodniczą jako siedlisko rzadkich gatunków, w tym chronionych prawem.

Dokumentowanie „niekwestionowanego” drewna energetycznego

Należy zwrócić uwagę, że niezależnie od zmian w definicjach wynikających z zapisów nowelizacji ustawy o OZE dotyczących rodzajów biomasy (nowe definicje biomasy lokalnej i drewna energetycznego – art. 119 i 119a) oraz obowiązku spalania biomasy lokalnej (art. 61) w dalszym ciągu mamy do czynienia z potrzebą jej kwalifikowalności oraz uwierzytelniania źródeł pochodzenia. Te wszystkie elementy wraz z oceną ryzyka, której dokonują wytwórcy energii z OZE, składają się na system oparty na zasadach należytej staranności, tzw. SNS dla biomasy na cele energetyczne, który to w projektowanym rozporządzeniu wykonawczym do art. 119 Ustawy o OZE będzie wpisany jako jeden z modeli uwierzytelniania całego łańcucha dostaw biomasy na cele energetyczne.

W ramach systemu SNS realizowane są m.in. audyty uwierzytelniające źródła pochodzenia biomasy na cele energetyczne pochodzącej z importu. Z całą pewnością jest to bardzo potrzebne narzędzie, powinno jednak zachować charakter dobrowolny. Jakiegokolwiek próby wprowadzenia obowiązkowej certyfikacji będą zawsze odczytane jako „opodatkowanie” i tak już mocno pokiereszowanej branży. Dodatkowo należy zaznaczyć, że w przypadku biomasy leśnej (kwalifikowanej jako drewno energetyczne) pochodzącej z importu poświadczanie pochodzenia takiego drewna wyłącznie za pomocą dokumentacji celnej wydaje się niewystarczające do pełnego uwierzytelnienia jako drewno energetyczne. Z takiej dokumentacji możemy pozyskać jedynie informację o kodzie taryfy celnej (kod celny 44 01), która oznacza „drewno opałowe w postaci kłód, szczap, gałęzi, wiązek chrustu lub w podobnych postaciach; drewno w postaci wiórów lub kawałków; trociny, drewno odpadowe i śinki drewniane, nawet aglomerowane w kłody, brykiety, granulki lub w podobne formy”, co nie daje nam informacji na temat materiału, w wyniku którego rozdrobnienia uzyskano drewno energetyczne. W takiej sytuacji jedynym wiarygodnym poświadczaniem staje się audyt uwierzytelniający źródło pochodzenia takiej

biomasy realizowany przez tzw. niezależną stronę trzecią, który stanowi jedno z narzędzi do ograniczania ryzyka w ramach systemu SNS.

Konflikt interesów

Biorąc pod uwagę, że w Lasach Państwowych corocznie pojawia się określona ilość drewna niepełnowartościowego, wyczerpującego znamiona drewna energetycznego, a ponadto co pewien czas polskie lasy są nawiedzane przez kataklizmy naturalne, których skutkiem niejednokrotnie jest pojawianie się bardzo znaczących ilości drewna pokłęsowego (które po długotrwałym przechowywaniu staje się drewnem niepełnowartościowym), niezbędnym działaniem ze strony Lasów Państwowych wydaje się wykreowanie rynków właściwych drewna niepełnowartościowego, które miałyby zaspokoić potrzeby wspólnot samorządowych oraz współkształtować bezpieczeństwo energetyczne kraju. Obydwie koncepcje stanowiłyby element urzeczywistniania samowystarczalności energetycznej, zamkniętego bezodpadowego i niemisyjnego obiegu materii w ramach terytorium danego samorządu w połączeniu z wypełnianiem przez Polskę zobowiązań w zakresie przyczyniania się do dekoncentracji gazów cieplarnianych w atmosferze poprzez przetrzymywanie na składnicach przejściowych drewna niepełnowartościowego oraz spalanie drewna zamiast paliw kopalnych jako działanie przeciwdziałające narastaniu w atmosferze stężenia gazów cieplarnianych. Jednak dążenie

do kreowania drewna niepełnowartościowego w żadnym razie nie powinno skutkować zmniejszeniem ilości drewna pozostawianego w lesie do naturalnego rozkładu. Zgodnie z koncepcją dyrektora Lasów Państwowych realizacja sprzedaży drewna niepełnowartościowego powinna stanowić wykonywanie wspólnego przedsięwzięcia jednostek organizacyjnych w ramach gospodarki leśnej. Drewno energetyczne powinno być drewnem „wynikowym”, pojawiającym się głównie w następstwie porządkowania stanu sanitarnego drzewostanów dotkniętych poważnymi szkodami od wiatru, wody (zamieranie popowodziowe) czy ognia (pożaryska).

Producenci płyt drewnopochodnych do produkcji płyt wiórowych, pilśniowych oraz MDF w Polsce twierdzą jednak, że drewno gorszej jakości, m.in. posuszone, drewno z przebarwieniami, drewno o gorszym stopniu okrzesania czy też drewno małowymiarowe i zasiedlone przez korniki, nadaje się do wykorzystania w sektorach innych niż sektor energetyczny, a więc do przemysłowego wykorzystania, co wyklucza zakwalifikowanie go jako drewno energetyczne. Podsumowując, Ministerstwo Środowiska w uzasadnieniu rozporządzenia tłumaczy, że wykorzystanie drewna do celów energetycznych pomoże Polsce wypełnić cele w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, jednak czas pokaże, czy zgodnie z założeniami osiągniemy równowagę pomiędzy przemysłem drzewnym i energiką zawodową w Polsce. ■

Krajowy System Weryfikacji Pochodzenia biomasy leśnej i AGRO, opisany w standardzie SWP-SNS:2015 wraz z Krajowym Spisem Uwierzytelnionej Biomasy – www.ksub.pl stanowią transparentne narzędzia do monitorowania i weryfikacji łańcucha dostaw biomasy na cele energetyczne wykorzystywane przez uczestników rynku oraz strony zainteresowane.

Krajowy Spis Uwierzytelnionej Biomasy www.ksub.pl:

- powstał w wyniku inicjatywy oddanej uczestników rynku biomasy i stron zainteresowanych;
- informacja o stworzeniu www.ksub.pl została przyjęta przez Ministerstwo Energii, Departament Energii Odnawialnej;
- stanowi bazę wymiany informacji dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu dostaw biomasy na cele energetyczne;
- stanowi transparentne narzędzie do monitorowania i weryfikacji pochodzenia biomasy stałej na cele produkcji energii elektrycznej lub energii elektrycznej i ciepła.

Standard SWP-SNS:2015:

- jednolite kryterium opisujące wymagania dla systemu opartego na zasadach należytej staranności (SNS);
- zaopiniowany przez niezależny Komitet Techniczny;
- opisuje system weryfikacji biomasy leśnej i AGRO zgodnie z wytycznymi URE i przepisami prawnymi;
- obejmuje wymagania SNS dla: twórców energii elektrycznej i ciepła z biomasy, podmioty pośredniczące w dostawach (operatorzy logistyczni) oraz producenci biomasy;
- ma zapewnić spełnienie wymagań krajowych w zakresie poświadczania pochodzenia surowców odnawialnych wykorzystywanych na te cele;
- dostępny dla wszystkich podmiotów uczestniczących w łańcuchu dostaw biomasy, Jednostek Certyfikujących (JC) oraz stron zainteresowanych.

BIOCONTROL Sp. z o.o. jako operator:

- bezstronny i niezależny – nie pełni roli Jednostki Certyfikującej (JC), ani żadnej innej funkcji w łańcuchu dostaw biomasy;
- właściciel standardu SWP-SNS:2015;
- administrator systemu certyfikacji;
- administrator portalu www.ksub.pl;
- nadzoruje zachowanie bezstronności i niezależności, przejrzystości, unikanie konfliktu interesów pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w systemie i JC, rozpatrywanie skarg i wniosków;
- nadaje autoryzację JC do prowadzenia procesów certyfikacji SNS zgodnie ze standardem SWP-SNS:2015;
- odpowiedzialny za nadzór merytoryczny nad systemem, nadzór nad JC działającymi w systemie i aktualizację standardu SWP-SNS:2015;
- ustanawia kierunki rozwoju systemu, komunikację i współpracę pomiędzy Administratorem Systemu, uczestnikami Systemu, jednostkami certyfikującymi i zainteresowanymi stronami.

BIOCONTROL

KONTAKT

info@bio-control.pl www.bio-control.pl

BIOCONTROL Sp. z o.o.

ul. J. Waszyngtona 34/36, 81-342 Gdynia

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ, VIII Wydział Gospodarcz Krajowego Rejestru Sądowego Nr KRS 0000528256

NIP 9571075622; REGON 222183135

Wysokość kapitału zakładowego: 20 000,00 zł